

தவக்காலத்தின் நான்காம் ஞாயிறு

Mid-Lent

Midfaste

தவக்காலம் | Lent

Primary Bible: Danish – The Holy Bible — Danish – The Holy Bible

Generated on 2026-06-02

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Deuteronomy 8:1-3

Verse Text

8:1	Alle de Bud, jeg i Dag paalægger dig, skal I omhyggeligt handle efter, for at I maa blive i Live og blive mangfoldige og komme ind og tage det Land i Besiddelse, som HERREN tilsvor eders Fædre.
8:2	Og du skal komme i Hu, hvorledes HERREN din Gud i disse fyrretyve Aar har ført dig i Ørkenen for at ydmyge dig og sætte dig paa Prøve og for at se, hvad der boede i dit Hjerte, om du vilde holde hans Bud eller ej.
8:3	Han ydmygede dig og lod dig sulte og gav dig saa Manna at spise, en Føde, som hverken du eller dine Fædre før kendte til, for at lade dig vide, at Mennesket ikke lever af Brød alene; men ved alt, hvad der udgaar af HERRENS Mund, lever Mennesket.

திருமுகம் (Epistle)

2 Corinthians 9:6-11

Verse Text

9:6 Men dette siger jeg: „Den, som saar sparsomt, skal ogsaa høste sparsomt, og den, som saar med Velsignelser, skal ogsaa høste med Velsignelser.

9:7 Enhver give, efter som han har sat sig for i sit Hjerte, ikke fortrædeligt eller af Tvang; thi Gud elsker en glad Giver.

9:8 Men Gud er mægtig til at lade al Naade rigelig tilflyde eder, for at I i alting altid kunne have til fuld Tilfredshed og have rigeligt til al god Gerning,

9:9 som der er skrevet: „Han spredte ud, han gav de fattige, hans Retfærdighed bliver til evig Tid.“

9:10 Men han, som giver „Sædemanden Sæd og Brød til at spise“, han vil ogsaa skænke og mangfoldiggøre eders Udsæd og give eders Retfærdigheds Frugter Vækst,

9:11 saa I blive rige i alle Maader til al Gavnildhed, hvilken igennem os virker Taksigelse til Gud.

நற்செய்தி (Gospel)

John 6:1-15

Verse Text

6:1	Derefter drog Jesus over til hin Side af Galilæas Sø, Tiberias-Søen.
6:2	Og en stor Skare fulgte ham, fordi de saa de Tegn, som han gjorde paa de syge.
6:3	Men Jesus gik op paa Bjerget og satte sig der med sine Disciple.
6:4	Men Paasken, Jødernes Højtid, var nær.
6:5	Da Jesus nu opløftede sine Øjne og saa, at en stor Skare kom til ham, sagde han til Filip: „Hvor skulle vi købe Brød, for at disse kunne faa noget at spise?“
6:6	Men dette sagde han for at prøve ham; thi han vidste selv, hvad han vilde gøre.
6:7	Filip svarede ham: „Brød for to Hundrede Denarer er ikke nok for dem, til at hver kan faa noget lidet.“
6:8	En af hans Disciple, Andreas, Simon Peters Broder, siger til ham:
6:9	„Her er en lille Dreng, som har fem Bygbrød og to Smaafisk; men hvad er dette til saa mange?“
6:10	Jesus sagde: „Lader Folkene sætte sig ned;“ og der var meget Græs paa Stedet. Da satte Mændene sig ned, omtrent fem Tusinde i Tallet.
6:11	Saa tog Jesus Brødene og takkede og uddelte dem til dem, som havde sat sig ned; ligeledes ogsaa af Smaafiskene saa meget, de vilde.
6:12	Men da de vare blevne mætte, siger han til sine Disciple: „Samler de tiloversblevne Stykker sammen, for at intet skal gaa til Spilde.“
6:13	Da samlede de og fyldte tolv Kurve med Stykker, som bleve tilovers af de fem Bygbrød fra dem, som havde faaet Mad.
6:14	Da nu Folkene saa det Tegn, som han havde gjort, sagde de: „Denne er i Sandhed Profeten, som kommer til Verden.“
6:15	Da Jesus nu skønnede, at de vilde komme og tage ham med Magt for at gøre ham til Konge, gik han atter op paa Bjerget, ganske alene.